

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

موضوع گزارش کار:

آشنایی با وسایل اندازه گیری گازها و بخارات و ذرات در محیط کار

شیوه های نمونه برداری :

دو شیوه اصلی برای نمونه برداری و جمع آوری آلاینده های هوا برد وجود دارد که شامل نمونه برداری فعال یا دینامیک و نمونه برداری پسیو غیر فعال می باشد در روش اول ، از یک حرکت دهنده هوا استفاده می شود (پمپ) و حجم معینی از هوا در فشار و درجه حرارت معین از روی جاذب استفاده می شود . در روش دوم از هیچ گونه پمپ یا به حرکت در آورنده هوا استفاده نمی شود . در این روش آلاینده های هوا برد بر اساس پدیده انتشار به درون نمونه بردار وارد شده و به دام می افتد .

هدف استفاده از وسایل نمونه برداری :

نمونه برداری از مواد آلاینده هوای محیط کار جهت اندازه گیری مقدار آن و بررسی های بعدی

انواع نمونه گیرها :

فیلترها و انواع هولدرهای آن - ایمپکتورها - ایمپینجرها - سیکلونها - بابلرهای متخلخل - کیسه های نمونه برداری - لوله های زغال فعال

روش غیر فعال (Passive Sampling):

در این روش وسیله نمونه گیر در محل نمونه برداری که می تواند داخل کارگاه و یا منطقه تنفسی کارگر باشد وصل می گردد.

روش نمونه برداری غیر فعال با استفاده از وسایل نمونه گیر به روش جذب سطحی انجام می شود. به این صورت که یک جاذب سطحی را داخل نگهدارنده ویژه گذاشته و بر اساس پدیده انتشار، مواد آلاینده در یک مدت زمان مشخص بداخل آن نفوذ می کند.

در نمونه برداری غیر فعال دبی نمونه برداری توسط شرکت سازنده بعنوان یک ضریب تعیین شده در محاسبات نهایی و تعیین حداقل مدت زمان نمونه برداری دارای اهمیت است.

روش نمونه برداری به روش غیر فعال بصورت زیر می باشد:

الف) قبل از اقدام به نمونه برداری باید زمان شروع نمونه برداری، تاریخ نمونه برداری، دمای محیط، رطوبت و غیره را تعیین نمود.

ب) بیج (Badge): بیج نمونه برداری از پوشش اولیه آن برداشته شده و با یک پوشش غشایی که همراه وسیله نمونه گیر است پوشانده شده و سپس در محل نمونه برداری گذاشته می شود.

ج) چنانچه محل نمونه برداری منتطقه تنفسی کارگر است باید آن را به یقه کارگر وصل نمود، بصورتیکه قسمت روباز بیج به سمت محیط نمونه برداری باشد و چنانچه محل نمونه برداری منطقه عمومی کارگاه است وسیله نمونه گیر باید در ارتفاع **1.5-2** متری از سطح زمین گذاشته شود.

روش فعال (Active Sampling):

در این روش وسیله نمونه گیر به یک پمپ نمونه برداری متصل شده و با عبور هوا از آن آلاینده مورد نظر جمع آوری می گردد سپس نمونه جهت تجزیه به آزمایشگاه فرستاده می شود.

عمده ترین وسایلی که معمولاً در نمونه برداری فعال مورد استفاده قرار می گیرد به شرح زیر هستند:

✓ 1-جاذب های سطحی

✓ 2-فیلتر های نمونه برداری

✓ 3-بطریهای گازشویی

✓ 4-سیکلون

1-جاذب های سطحی:مهمترین وپراستفاده ترین روش جهت نمونه برداری از گازها وبخارات استفاده از جاذب سطحی است.در عمل جذب سطحی گاز یا بخار را بصورت یک لایه مولکولی به خود می گیرد .

جاذب های سطحی جهت نمونه برداری از آلاینده در هوای محیط کار ونیز در مطالعه آلودگی هوا مورد استفاده قرار می گیرند.

جاذب های سطحی که در عمل جذب سطحی در هوا مورد استفاده قرار می گیرند عبارتند از:

زغال فعال ، سیلیکاژل،تناکس،کروموزورب ،پراپاک ،کربوترب،مولکولرسیو ،فلورسیل.

زغال فعال ، سیلیکاژل،کروموزورب و پراپاک بیشتر در تهیه نمونه برداری از هوای محیط کار مورد استفاده قرار می گیرد وکربوترب ومولکولرسیو بیشتر در نمونه برداری از هوای شهر ها مورد استفاده قرار می گیرد.

تناکس نیز در نمونه برداری از هوای محیط کار مورد استفاده قرار می گیرد ولی عمده ترین استفاده آن در نمونه برداری از ترکیبات فرار هوای شهرهاست.

سازمان حفاظت محیط زیست آمریکا (EPA) تناکس را جهت نمونه برداری از مواد فرار در هوای شهرها پیشنهاد نموده است.

نمونه برداری از محیط کار با جاذب های سطحی، در داخل لوله های شیشه ای با قطر و اندازهء معین بوده، در حالی که عمل نمونه برداری در آلودگی هوا به وسیله جاذب های سطحی که در درون یک لوله فلزی (Cartridge) قرار گرفته اند انجام می گیرد.

بوسیله یک جاذب سطحی می توان گروهی از ترکیبات شیمیایی را در هوای نمونه برداری نمود ولی بایک جاذب نمی توان کلیه ترکیبات شیمیایی را نمونه برداری کرد.

فیلتر:

انواع فیلترها :

✓ الیاف سلولوزی

✓ گلاس فایبر

✓ الیاف مخلوط

✓ غشایی

✓ نوکلئوپور

(آ) فیلترهای سلولوزی: اغلب فیلترهایی که در این گروه قرار می گیرند از آزمایشگاه شیمی برای جداسازی مواد جامد از مایع استفاده می شود. حجم خاکستق آنها کم است و ضخامت آنها کمتر از 0/25 میلی متر است ارزان قیمت بوده و در اندازه های مختلف یافت می شوند. از جمله معایب آن جذب زیاد رطوبت است آنها را برای تجزیه نامناسب می سازد

(ب) فیلترهای گلاس فایبر: نسبت به فیلترهای نوع قبل گران تر بوده و دارای قدرت مکانیکی کمتری هستند. از جمله محاسن آن عبارت است از جذب کم رطوبت، تحمل دمای بالا، راندمان جمع آوری بالا، واکنش پذیری کم و در نمونه برداری در حجم های بالا از آن استفاده می شود. یکی از معایب آن نیز این است که حاوی سیلیس بوده و برای تعیین سیلیس آزاد نمی توان از آن استفاده نمود.

(پ) فیلترهای الیاف مخلوط: شامل فیلترهای مخلوط سلولوز، آزبست، سلولوز-گلاس و گلاس - آزبست می باشند. فیلتر این گروه جایی که بالا بودن راندمان جمع آوری و پایین بودن افت فشار اهمیت دارد (نظیر وسایل تصفیه کننده هوا) کاربرد زیادی یافقاند.

(ت) فیلترهای پلاستیکی: متداول ترین انواع آن فیلتر *Micro sorban* است که از الیاف پلی استیرن که قطر کمتر از یک میکرون دارد ساخته شده است. قدرت مکانیکی پایینی دارد ولی می بایست توسط یک شبکه نگه دارنده که در زیر آن قرار می گیرد حمایت شوند.

ث) فیلترهای غشایی: جایی که نمی توان از فیلترهای الیافی استفاده کرد از این فیلترها استفاده می کنند. غشاهای آلی از تشکیل یک ژل حاصل از کلوئید آلی ساخته می شود. ژل را به صورت لایه ای نازک حدود 15 میکرون که دارای منافذ یکنواخت و یکسافی است در می آورند. و به عنوان فیلتر استفاده می کنند. فیلترهای غشایی از جنس سلولز استراست، و کاربرد زیادی در نمونه برداری از هوا دارند. اخیراً فیلترهای غشایی از جنس سلولزی تری استات، نایلون، اکریلونیتریل، تفلون و نقره ساخته شده است.

ج) فیلترهای نوکلئوپور: مشابه فیلترهای غشایی اند، زیرا منافذ آنها یکسان و یکنواخت است. منافذ این فیلترها استوانه ای شکل است و بر سطح فیلتر عمود هستند. جاذب آب نیستند و از این رو می توان از آنها برای تجزیه به روش وزنی استفاده کرد. ساختار پلی کربناته این فیلترها محکم بوده و بنابراین هنگام استفاده از آنها نیازی به تکیه گاه برای فیلتر نیست. در این فیلترها بررسی میکروسکوپی نیز امکان پذیری است.

چگونگی انتخاب هولدر (نگه دارنده ی فیلتر) برای فیلترهای متفاوت بر حسب:

اندازه فیلتر: برای استفاده از فیلتر می بایست از نوع مناسبی از نگه دارنده استفاده کرد. فیلترها در ابعاد متنوعی اند اما برخی از آنها تنها در یک اندازه ساخته می شوند.

چند نوع هولدر:

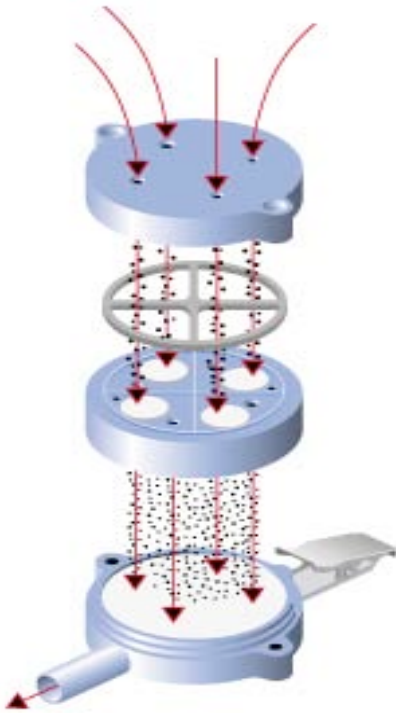
خصوصیات مکانیکی فیلترها: بعضی از نگه دارنده های فیلتر را تنها می توان برای فیلترهایی که قدرت بالایی دارند استفاده کرد. یک فیلتر محکم را می توان در نگه دارنده ی فیلتر ساده بدون صفحه ی تکیه گاه نهاد و مورد استفاده قرار داد. فیلترهای نرم نظیر فایبر گلاس و یا غشایی نیازمند نگه دارنده ای هستند که دارای صفحه تکیه گاه است تا از شکستگی فیلتر جلوگیری شود.

سیکلون ها برای نمونه برداری ذرات قابل استنشاق :

ایمپکتور کاسکاد:

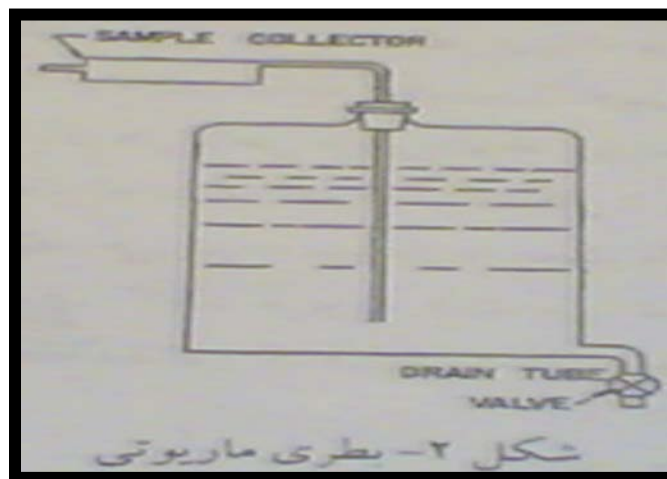
بطریهای گازشویی:

بطریهای گازشویی برای جمع آوری گاز ها و بخاراتی که به سهولت در مایع جاذب محلول بوده و با آن واکنش می نمایند مناسب هستند این بطریها دارای یک سرپوش شیشه ای هستند که به یک لوله ورودی که تا داخل بطری امتداد داشته متصل می باشد آلاینده وارد محلول جاذب می گردد.

در ابتدا از بطریهای گازشویی برای شمارش ذرات و تعیین اندازه آنان استفاده می شد اما جهت استفاده فعلی، نمونه برداری و تجزیه گازها و بخارات است.

بطری گازشوی متوسط جهت گنجایش **20-30** میلی لیتر مایع طراحی شده است. بطریهای گازشویی که اخیراً مورد استفاده قرار می گیرند (همچون بطری گرین بورگ اسمیت) گنجایش حجم های بیش از مقادیر ذکر شده را دارند. اساس کار بطریهای گازشویی ایجاد تماس کافی بین هوای نمونه برداری شده و سطح مایع جهت جذب کامل ماده آلاینده است.

بطریهای گازشویی جهت جمع آوری ترکیبات شیمیایی که براحتی در یک حلال حل می شود و همچنین جهت ترکیبات شیمیایی که سرعت با یک معرف وارد واکنش می شوند مناسب هستند.

هنگامیکه اسپرومتر در دسترس نباشد می توان از بطری ماریوتی به عنوان یک وسیله قابل اعتماد بهره گرفت. به منظور سنجش حجم هوا، شیر پایین بطری باز و آب از بطری به بیرون هدایت می شود. حجم هوای جانشین شده برابر است با تغییر سطح آب در بطری ضربدر سطح مقطع آن. همچنین می توان آب خارج شده را در ظرف مدرج جمع آوری نمود و مستقیماً "حجم هوای جایگزین شده را قرائت نمود."

نمونه برداری و اندازه گیری مستقیم گازها و بخارات :

منظور از نمونه برداری و اندازه گیری مستقیم گازها و بخارات استفاده از روش و دستگاهائی است که نمونه برداری و تجزیه آلودگی را تعیین می نماید.

Gas Detector Device - دستگاههای گازیاب

تاریخچه کاربرد لوله های گازیاب :

در سال **1917** اولین طرح لوله های گاز یاب (**Hoover**) هوور **Lamb** لمب (دانشگاه هاروارد) برای تعیین غلظت سریع کربن مونو اکسید توسط ارائه دادند (**Hoolamit**) (**IO5+SO3**) مخلوط هولامیتاین لوله گازیاب قابل حمل اولین وسیله تعیین میزان آلودگی به روش رنگ سنجی بود و مدت **25** سال بررسی آن به طول انجامید. از جنگ جهانی اول تا **1935** این روش برای عملیات صحرائی رو به پیشرفت بود تا اینکه در سال **1935** شرکت معادن ادر معادن **H2S** آمریکا اولین گازیاب رنگ سنج را جهت تعیین مقدار زغال سنگ را ارائه داد. در سال **1946** با کاهش قطر لوله شیشه گازیاب به میزان حساسیت آن افزوده شد در زمان جنگ جهانی دوم اولین لوله گازیاب برای تعیین غلظت مونو اکسید کربن با حساسیت بالا به بازار وارد شد. این گازیاب هنوز هم مصرف می شود. اما با پیشرفت سریع معرف رنگی که توسط موسسه تحقیقات نیروی هوایی آمریکا در سال **1965** انجام گرفت. **L. Silverman** جنگ جهانی دوم و بعداً توسط جانشین روش

قبلی شداولین گاز یاب برای حلال های آلی (بنزن، تولوئن، گزین و دیگر حلال های حلقوی) در دانشگاه هاروارد توسط گروه سیلورمن بررسی گردید. لوله گاز یاب در کشور های ژاپن، سوئد و المان نیز تهیه می شود.

(Tubes Indicator) لوله های معرف:

اساسا لوله های گاز یاب ترکیبی از دو عامل، یکی پمپ و دیگری لوله های معرف رنگ سنجی است. پمپ مکن است بصورت یک حباب فشرده ساده یا پمپ آکاردئونی و یا یک پمپ پیستونی باشد. این وسیله برای نمونه برداری بلند مدت پیشنهاد نمی گردد و پمپ های آکاردئونی و پیستونی بر اساس کشیدن حجم ثابتی از هوا معادل 100 میلی لیتر در مدت 30 ثانیه با هر ضربه طراحی شده است. لوله شیشه ای باریک معرف با 4-6 میلی متر قطر از گرانول های پر شده است که این گرانول ها معمولا از ژل های جاذب مثل سیلیکاژل، آلومین فعال شده و یا گرانول های بی اثر تشکیل گردیده و به ماده شیمیایی مخصوص آغشته شده، وقتی که هوای حاوی یک آلوده کننده خاص یا گروهی از آلوده کننده ها به داخل لوله کشیده می شود معرف تغییر رنگ می دهد. این عمل بر مبنای روش شیمیایی قرار دارد مثلاً بی اکسید سلنیوم برای اکسید کربن از آغشته نمودن قبلی سیلیکاژل با پنتا اکسید ید استفاده شده است. ($H_2S_2O_7$) در حضور اسید سولفوریک غلیظ دود کننده SeO_2 در صورتی که گاز مونو اکسید کربن وجود داشته باشد قسمت آغشته به مواد شیمیایی فوق در اثر گاز مزبور به رنگ سبز مایل به قهوه ای تغییر رنگ خواهد داد.

ساختمان انواع لوله های گاز یاب:

عادی ترین نوع لوله، لوله رنگی ساده است و در داخل لوله لایه های بعنوان صافی خشک کننده یا اکسید آن قرار دارد برخی اوقات زمانی که لوله ها در انبار قرار دارد مواد شیمیایی داخل لوله واکنش نشان می دهد. در مواردی نیز دو لوله توسط رابطی به یکدیگر وصل می شوند تا نتیجه بهتری بدست آید. برخی مواقع نیز میزان تراکم آلوده کننده بر اساس شدت رنگ محاسبه می شود. بعضی لوله ها نیز دارای منافذ باریکی هستند. در نتیجه در لوله بزرگتر تراکم کم را بهتر می توان اندازه گیری نمود.

طرز مصرف لوله های گاز یاب

راهنمایی قدم به قدم :

1- انتخاب لوله بر اساس میزان تراکم آلودگی

2- بازدید تاریخ مصرف لوله، هرگز نباید پس از گذشت تاریخ مصرف از لوله استفاده کرد

3- بازدید پمپ بر طبق دستور سازنده

4- قرائت درجه لوله، برخی عوامل مانند دمای محیط، فشار یا رطوبت بر اثرات نامطلوب می گذارد و به هر حال قبل از مصرف باید کاملاً از سالم بودن لوله اطمینان حاصل کرده سپس مصرف نمود.

5- پس از شکستن دو سر لوله طبق دستور کارخانه سازنده آنرا محکم داخل پمپ قرار می دهیم. باید دقت کرد محل شکستگی لوله ها دست را زخمی نکند. جهت جریان هوا در لوله ها با فلش مشخص است

6- با ضربات پمپ طبق دستور (تعداد ضربات مشخص است) هوای نمونه از داخل لوله عبور می کند.

7- ارزیابی لکه رنگ بلافاصله انجام می گیرد مگر آنکه دستور سازنده روش دیگری باشد. طول و رنگ لوله ممکن است بر اثر زمان تغییر کند. بنا بر این قرائت و ثبت طول رنگ باید قبل از هر گونه تغییری انجام پذیرد.

8- جدا سازی لوله از پمپ بر طبق دستور انجام می گیرد

9- پاکسازی پمپ با هوای پاک برای رفع آلوده کنندگان خورنده

قرائت لکه رنگ:

مرز بین لکه رنگ و بخش غیر رنگی لوله گاز یاب همیشه با صراحت معین نشده و بصورت خط مستقیم نیست. برخی اوقات تغییر رنگ یکنواخت نمی باشد. چگونه باید چنین لکه های را ارزیابی کرد؟ اهمیت دارد به خاطر بسپاریم که منظور از قرائت لوله معلوم نمودن وضعیت ایمنی است هر گونه شک باعث خطا و باید با احتیاط رفتار کرد و همیشه بالاترین حد ظهور رنگ ها را باید قرائت کرد.

اگر انتهای رنگ بصورت محدب یا مورب است، حد قرائت حداکثر نقطه جلویی رنگ می باشد. اگر انتهای رنگ روشن نبوده و بطور کم رنگی است باید لوله مصرف شده را با یک لوله مصرف نشده با یک رنگ استاندارد مقایسه کرد. اگر تغییر رنگ از رنگ روشن شروع شده و به کم رنگ ختم شود حد قرائت نقطه انتهایی کم رنگ است. اگر تغییر رنگ شامل دو یا بیشتر رنگ مختلف باشد حد قرائت کل همه رنگ ها است

دقت لوله های گاز یاب:

دقت اندازه گیری با لوله های گاز یاب بطور کلی خیلی خوب است. آشکار است که یکسری عوامل مختلف می تواند بردقت لوله ها اثر گذارد. حجم نمونه پمپ، واکنش شیمیایی کامل، کالیبراسیون سازنده، ارزیابی بررسی کننده رنگ، لوله گاز یاب. دقت تعدادی از لوله ها توسط سازنده تضمین شده است و دارای انحراف معیاری معادل 10% است و بندرت بیشتر از 20% می رسد. در واقع میزان خطا در 5 پی پی ام، یک پی پی ام می باشد. هنگامیکه منظور بهداشت صنعتی بررسی هوای محیط است بین وضعیت سالم و غیر سالم خط روشن و قاطعی وجود ندارد مثلاً نمی توانیم بگوئیم آلودگی 100 پی پی ام خطرناک و 90 پی پی ام بی خطر است. بنا بر این حدود 10% خطا در عمل قابل قبول می باشد. لوله های گاز یاب توسط شرکت های سازنده کالیبره شده اند و دیگر نیاز به کالیبراسیون مجدد ندارند.

TWA اندازه گیری با گاز یاب ها :

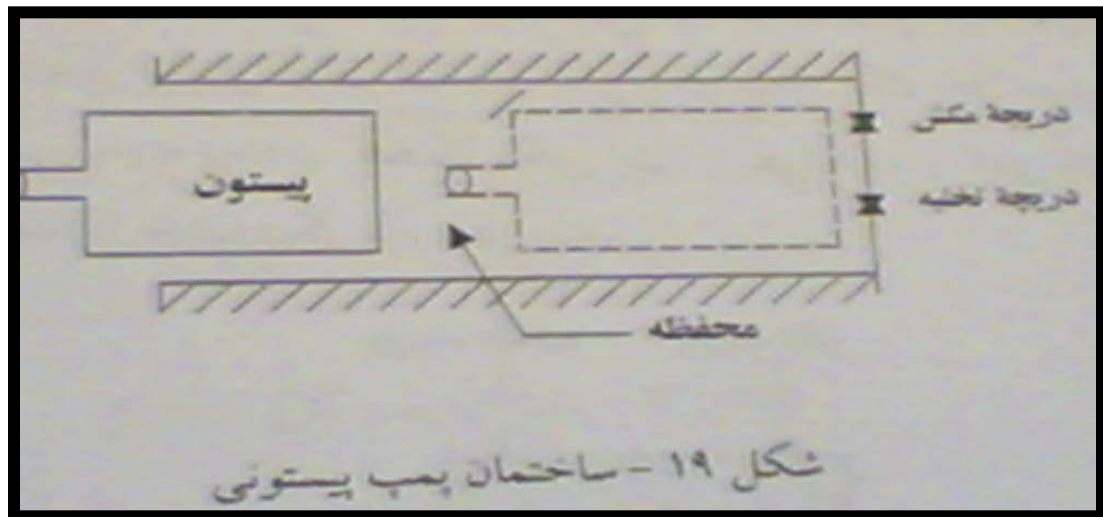
لوله های گاز یاب برای اندازه گیری آنی و نقطه ای مصرف زیادی دارند. به هر حال اندازه گیری تماس کارگر توسط متخصص بهداشت صنعتی اهمیت زیادی دارد چند روش برای این روش وجود دارد. اما غالب **TWA** روش مستقیم نبوده و در ارزشیابی و محاسبه ایجاد مشکل می کند. یکی از این روش های مستقیم میزان متوسط تماس یک شیفت کار با لوله های گاز یاب بلند مدت است. طرز عمل این لوله ها مشابه لوله های گاز یاب کوتاه مدت می باشد. واکنش شیمیایی لوله پس از چند ساعت با دبی پایین آشکار می گردد. میزان دبی این لوله ها حدود **10-20** میلی لیتر در دقیقه و کمتر از دبی لوله های کوتاه مدت **100-1000** میلی لیتر در ثانیه می باشد. میزان کل حجم نمونه در **8** ساعت نمونه برداری متجاوز از **10** لیتر است و دقت نمونه برداری بالاست بطور معمول لوله های کوتاه مدت برای اندازه گیری بلند مدت مناسب نبوده و دو نوع لوله را با هم نباید استفاده کرد.

گرچه لوله های معرف نقش مهمی در بررسی محیط کار و اندازه گیری عوامل زیان آور آن دارد ولی محدودیت های نیز در کار کردن با آنها هست. مثلا حساسیت بعضی از این لوله های معرف به اندازه کافی نیست که بتوان تراکم آلودگی را به مقدار حداکثر تراکم مجاز اندازه گرفت. البته این موضوع دلیل بی ارزش بودن لوله معرف نیست. بلکه در چنین مواردی باید مقدار آلودگی را به کمک روش های شیمیایی بطور دقیق تعیین کرد. از طرفی لوله معرف دارای امتیازات زیادی است که مهمترین آنها سهولت کار کردن با آن و دوم اینکه تراکم آلودگی را بلافاصله در محل وزمان معین تعیین می نماید باشد. از طرفی با استفاده از لوله های معرف می توان شرایط محیط کار را بلافاصله در مواقع اضطراری اندازه گیر نمود. ظهور رنگ در لوله با کل گاز نمونه برداری شده باید تناسب داشته باشد.

انواع پمپ ها:

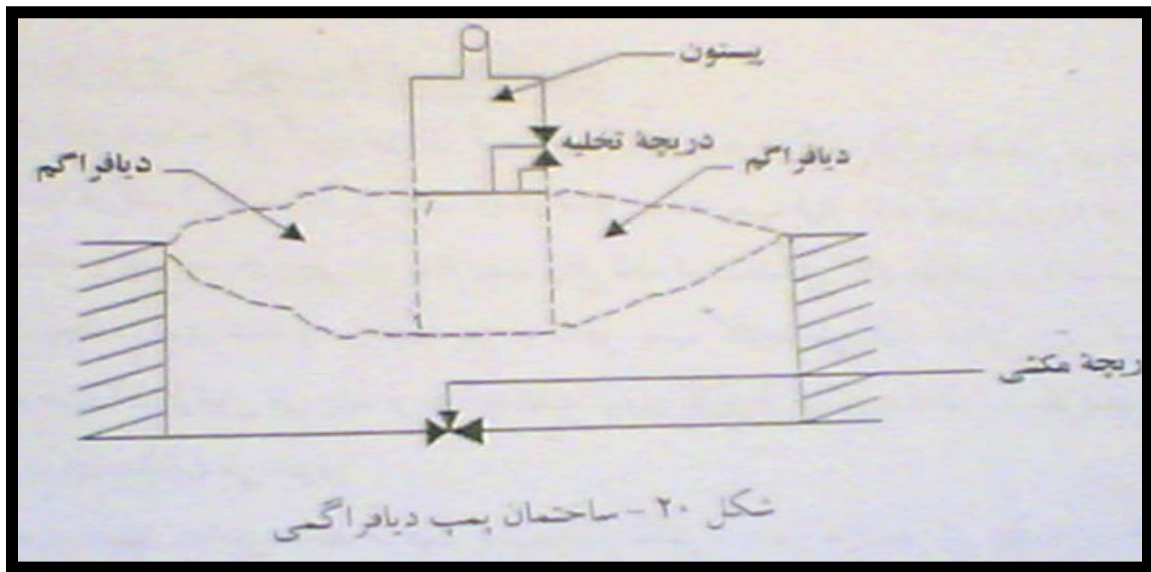
1- پمپهای پیستونی (Piston Pumps):

اساس عمل پمپهای پیستونی مشابه موتورهای احتراقی است. در این پمپها، پیستون یک حرکت رفت و آمدی در داخل محفظه‌ای استوانه‌ای انجام می‌دهد. با کشیدن پیستون به سمت بیرون (Suction Stroke) دریچه مکش باز شده و هوا به داخل محفظه جریان می‌یابد و با رانده شدن پیستون به سمت داخل (Discharge Stroke) دریچه مشکی بسته و دریچه تخلیه باز می‌شود و بدین ترتیب هوا به خارج هدایت می‌شود.

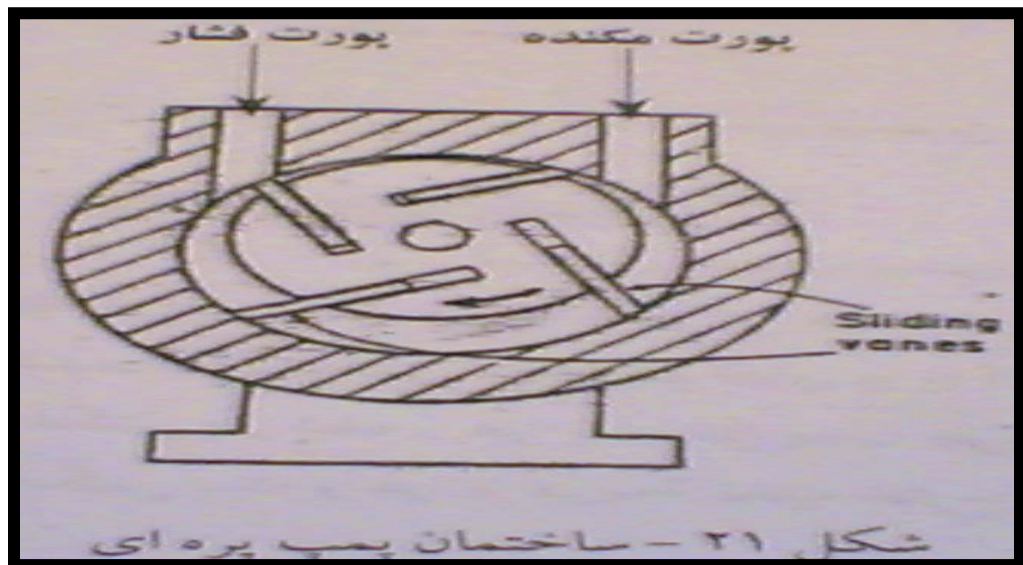

2- پمپهای دیافراگمی (Diaphragm Pumps):

مکانیسم عمل پمپهای دیافراگمی خیلی شبیه به پمپهای پیستونی است. با این تفاوت که در پمپهای دیافراگمی پیستون در داخل محفظه حرکت نکرده بلکه به مرکز یک دیافراگم کروی متصل است. کناره‌های این دیافراگم در محل مربوطه ثابت شده است. جنس دیافراگم فلزی و یا لاستیکی می‌باشد. موقعی که پیستون به سمت بالا حرکت می‌کند دریچه مکش باز شده و هوا به داخل پمپ جریان می‌یابد و برعکس هنگامیکه پیستون به سمت پائین حرکت کند دریچه مکش بسته و هوا از دریچه تخلیه خارج می‌گردد.

3- پمپهای پره‌ای (Vane Pumps): پمپ پره‌ای از یک روتور (rotor) تشکیل شده که در پوسته پمپ قرار گرفته است. روتور خود شامل یک سری پره و یا تیغه است. با چرخش روتور، هوا از قسمت ورودی به فضای میان پره و پوسته وارد می‌شود. هوای وارده از قسمت ورودی به فضای میان پره و پوسته وارد می‌شود. هوای وارده با حرکت تیغه‌ها جاروب شده و به سمت دریچه خروجی جریان یافته و از آنجا خارج می‌گردد. بطور کلی می‌توان گفت که اصول کار این پمپها براساس افزایش حجم فضاهای خالی برای ایجاد یک خلأ جزئی طرح ریزی شده است. بدین ترتیب که خلأ مزبور باعث حافظه مکش پمپ از هوا شده و کمی دورتر، کاهش حجم همان فضاهای خالی، هوا را با فشار از طرف دیگر بیرون می‌راند.

4- پمپهای گریز از مرکز (Centrifugal Pumps):

اساس کار این پمپها به کارگیری نیروی گریز از مرکز برای به حرکت درآوردن هوا می باشد. ساده ترین شکل این پمپها مرکب از قطعه دواری است که در داخل پوسته پمپ قرار دارد. مجرای ورود هوا در مرکز جسم دوار قرار داشته و دریچه خروجی در بدنه پمپ واقع شده است. چرخش پره ها سبب کاهش فشار در قسمت دریچه ورودی شده و در نتیجه هوا به داخل پمپ کشیده می شود. هوای وارده توسط پره ها جاروب شده و سرعت آن افزایش می یابد و بعداً به علت نیروی گریز از مرکز به داخل پوسته پمپ تخلیه و از دریچه خروجی به بیرون هدایت می شود.

